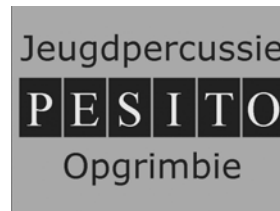

MARTINUSBODE!

**Halfjaarlijks tijdschrift
SINT-MARTINUS OPGRIMBIE
September 2008**

De Martinusbode verschijnt 2 keer per jaar en informeert over het doen en laten in en rond Sint-Martinus Opgrimbie, Koninklijke muziekvereniging Maasmechelen.

Heb je zelf suggesties of schrijfkriebels? Aarzel dan zeker niet om contact op te nemen met Ine Opsteyn (Ineopsteyn@hotmail.com).

Ga gerust ook eens een kijkje nemen op onze (binnenkort vernieuwde) website voor meer informatie!!

www.opgrimbie.be

Eindafwerking:
Ine Opsteyn

Secretariaat:
Erik Claeys
Heirstraat 397
3630 Maasmechelen
Tel: 089/760976

Woordje van de voorzitter

Hier is hij dan eindelijk! Na zeer veel bloed, zweet en tranen van Ine. Die helaas in de vakantie geconfronteerd werd met een 2de zit. Waardoor de afwerking van de bode op een laag pitje kwam te staan. Toen hij eindelijk zo goed als af was kwam hij bij ondergetekende op de stapel van de af te werken stukken te liggen. En zoals dat op vele plaatsen gaat..... komt het dan lager en lager te liggen.

In onze maatschappij wordt verwacht dat je presteert en altijd maar beter presteert. Tijdens de laatste Olympische spelen vonden wij dat België maar slecht presteerde met één gouden plak. Zelfs Nederland vond dat het zijn doelstellingen niet gehaald had. Terwijl iedereen voorbij gaat aan het doel van de Olympische spelen, namelijk het samen sporten met alle nationaliteiten van de wereld in vriendschap en vrede!

Ook van bedrijven wordt verwacht dat er altijd maar meer omzet en winst gedraaid wordt. De directies vragen dan op hun beurt weer van de werknemers om beter te presteren. En de huidige kredietcrisis laat zien wat voor dramatische gevolgen deze prestatiedrang heeft.

Gelukkig hebben we dan nog een vereniging waar we heerlijk kunnen ontspannen en tot rust kunnen komen! Of niet? Repetitie, concours, optredens, papierophaling, steunophaling, mossel en steakdag, etc. etc. allemaal activiteiten van en voor onze vereniging.

Het bestuur probeert dan ook altijd een juiste middenweg te vinden tussen de goede prestatiedrang van onze dirigenten (Steven, Chris en Ward) en de ontspanning / wensen behoefte van de muzikanten. "Oh maar dan hoef ik mij dus geen moeite meer te doen om naar de repetitie te komen of te oefenen" hoor ik je al denken. Helaas... indien je lid bent van een vereniging heb je je ook verbonden met deze vereniging en alle andere leden rekenen op jouw inspanning. Alleen bij een goede muzikale eenheid kan er ontspanning zijn waarbij niet wekenlang alles herhaalt moet worden omdat niet iedereen aanwezig is.

Dus zorg ervoor dat je je aan de weinige regels van de vereniging houdt en dan kan een vereniging met ambities toch een fijne ontspanning zijn. Vanmorgen bij de papierslag hoorde ik ook alweer een papa zeggen "'t is toch een schitterende vereniging met veel hardwerkende mensen!". En het is ook zo! Ik ben trots op jullie **allemaal** en hoop dat we nog lang samen kunnen genieten.

In ieder geval veel leesplezier en iedere schrijver bedankt voor de inbreng! John

Hageland Wind Orchestra (www.hwo.be)

Onder impuls van enkele professionele muzikanten uit het Hageland (Dieter Verschuren, Peter van Montfort...) werd eind 2006 het HWO opgericht.. Zij willen met (jonge) professionele muzikanten hoogstaande blaasmuziek uitvoeren. Vlaanderen bruist immers van muzikaal talent, heeft een enorme basis op gebied van blaasmuziek en zij willen eigen muzikanten, eigen componisten en onze blaasmuziek een podium geven (en niet alleen in Flanders Valley...). Met het Lemmensinstituut van Leuven in hun regio hebben ze een enorme kweekvijver en pleitbezorger achter zich staan. Met Jan Van der Roost hebben ze nu niet alleen een belangrijke componist binnengehaald, maar als chef dirigent hebben ze in hem ook de geknipte gids die de artistieke lijnen van hun muziek zal uitzetten.

Op Paasmaandag 24 maart was in het CC van Scherpenheuvel hun openingsconcert te horen en zien : 51 (professionele) muzikanten (inclusief toevoegingen), inderdaad geen overdreven bezetting, maar nogmaals een bewijs dat je niet met 100 moet zijn om mooie muziek op een prachtige manier te vertolken.

Ze openden met Olympica van Jan van der Roost, een waardig stuk om meteen je visitekaartje te presenteren. Daarna even wat lichter werk van Gustav Holst: de Second Suite for Band met virtuoos werk van de euphonium; als ons talent een uitdaging wil op dit gebied...?

Daarna kwam het hoofdwerk met als solist Piet Swerts en "Wings" , zijn concerto voor piano en harmonieorkest. Het is inderdaad niet voor niets een werk waarvoor hij in binnen- en buitenland een grote waardering geniet.

In deel 2 was opnieuw een compositie van de dirigent aan de beurt: Metalla.

Johan de Meij had een keer het sprookje gelezen van The wind in the Willows (een bekend kinderboek van Kenneth Grahame) en vond er meteen aanleiding in dit boek in prachtige muziek te "vertalen". Tot slot was er Fantasy Variations (een thema van Paganini) naar een arrangement van James Barnes.

Voor dit repertoire en de uitvoering bleef het applaus van de (bijna) volle zaal aanhouden. Blijkbaar hadden ze toch een toegift klaar: (Folk) Dances van Dmitri Shostakovich is natuurlijk een uitsmijter. De klarinetten waren nog niet zo op de voorgrond gekomen, maar die konden nu hun vingertjes laten werken. Martinus heeft dit inderdaad ook al gespeeld, maar niet zo snel! Was ook niet nodig, want ik vond dit te snel.

Wat onthouden we ervan?

- een mooi programma, waar onze muziekcommissie en onze muzikanten inspiratie kunnen in vinden
- een gedurfd initiatief: als je weet wat dit kost (moet kosten...) ben ik benieuwd of men dit bedruipend kan maken. Tot nu heeft men enkel de financiële steun van de Provincie Vlaams Brabant en van de

Nationale Loterij, de subsidieaanvraag voor minister Anciaux wordt klaargemaakt. We zijn benieuwd of die zoveel duizenden €€€ kan/wil vrijmaken voor dit (lovenswaardig) initiatief en of dit dan ten koste zal gaan van bv. de symfonische orkesten?

- Namen en kwaliteit genoeg om dit idee uit te voeren; de Vlaams blaasmuziek heeft internationaal al een goede naam, maar kan hiermee ook een ideale gangmaker krijgen om op een nog hoger niveau te komen.
- Niks tegen de 10 muziekverenigingen in Maasmechelen, maar als men wil dat de blaasmuziek hier blijft bestaan, zal men toch eens moeten denken over het Maaslands Harmonie Orkest... Maak je geen illusies, de politiek loopt nooit voorop, die loopt altijd achterna.

Romain Buekers

Afmeldingen

Ben je belet voor een repetitie of concert? Breng de rest van de vereniging hiervan dan tijdig op de hoogte! Dat komt de werking van ons orkest alleen maar ten goede!

Afmeldingen dienen voortaan te gebeuren bij Michel Opsteyn. Dit kan via e-mail (***opsteyn_olaerts@hotmail.com***) of op het nr. **089/ 61 15 11**.

Drie mannen redden vrouw uit kanaal Vucht

Maasmechelen

Gisteravond om kwart voor negen hebben drie jonge mannen een vrouw uit de Zuid-Willemsvaart in Vucht (Maasmechelen) gehaald. Ter hoogte van de brug met de Rijksweg werd een wandelaar gealarmeerd door een man op zoek naar zijn vrouw.

"Ik ben meteen in het kanaal gesprongen en even later zijn nog twee jongens me gevolgd", zegt wandelaar Marco.

Jogger Jeffry Van den Heuvel kwam net op dat

moment aangerend en sprong meteen in het water, gevolgd door passant Ali Kizilkaya. "We zagen Marco in het kanaal en zijn er meteen ingesprongen. We slaagden er samen in om de vrouw op haar rug te leggen tot de brandweer arriveerde. Een meisje op de oever had de hulpdiensten intussen verwittigd", vertellen Jeffry en Ali (foto).

De vrouw van rond de 65 jaar werd door de hulpdiensten gereanimeerd en met onderkoelingsverschijnselen naar het ziekenhuis van Genk afgevoerd.

JTh

Ali en Jeffry konden de drenkelinge redden.

Foto JTh

Muziekkamp: Merelbeke (12-18 augustus)

---

12 augustus. Het is licht bewolkt en er waait een frisse wind. Op het perron staat een groep jongeren te wachten op de trein richting Gent. Ze zien eruit als muzikanten. Je ziet dat ze zich amuseren, al zijn er hier en daar ook kinderen die elkaar nog niet kennen. Afgaande op de sfeer zal dat snel veranderen.

Nog geen uurtje na aankomst staan ze, zoals de traditie het voorschrijft, op het grote voetbalveld met een baseballknuppel in de hand. Ze vinden het leuk, dat kan je zien aan hun blij gezichten. 's Avonds zweven er voor het eerst, maar zeker niet voor het laatst, muzieklanken door het gebouw. Van dwarsfluit tot basdrum en zelfs piano.

De zon verdwijnt langzaam achter de bomen en de kinderen zien er plots allemaal vuiler en sommigen ook dikker uit. Rondlopen met 3, 4 of 5 baby's in je buik, het is niet gemakkelijk, dat kan je zien. Van zaadboer tot eiboerin en dan zo snel mogelijk naar de vroedvrouw voor je gevangen wordt en je je eitje moet afstaan aan de kliniek.

De volgende dag is er veel lawaai in het gebouw. Mensen lachen en jammeren om het geld dat ze al dan niet winnen of verspelen. De muzikanten lijken te veranderen in echte gokverslaafden. Een inzet van 1 chip wordt er al snel één van 10 of zelfs een 'all in'.

Maar al snel worden de vakantiegangers terug met beide voeten terug op de grond gezet. Ze krijgen het vervelende nieuws dat een muskietenplaag haar weg heeft gevonden naar het kampterrein. Met alle mankracht (en vrouwkracht!) proberen ze deze vervelende beestjes te bestrijden. Het is geen gemakkelijke taak, vooral niet voor hen die niet snel kunnen lopen en steeds opnieuw de gevangenis in moeten (we zullen maar geen namen noemen). Na veel zwoegen en zweten (en ettelijke steken) verdrijven ze de muskieten.

De ochtend staat voor de deur en de muzikanten zitten weer op hun stoel, met het instrument in de hand, klaar voor de repetitie. Hoe meer de dagen vorderen, hoe mooier de klanken en hoe blijer de dirigenten en kookmama's.

Of je nu van ver kijkt of van heel dichtbij, altijd zie je gelach en plezier. En daar is rede toe: leiding ingesmeerd met chocopasta omdat de kleine muzikanten gewonnen hebben met de grote opdrachtenrace; jongeren al zingend door de straten van Merelbeke op zoek naar hun kampplaats tijdens de

dropping (door sommigen iets sneller gevonden dan door anderen); kinderen als ganzen op het levende ganzenbord...

De dagen vliegen snel voorbij, te snel voor velen. De oogjes worden alsmear kleiner (vooral bij de leiding door al dat chinees poepen 's avonds), maar het uitstekende humeur van zowel kinderen als leiding houdt stand!

Plots verschijnt er zand op het grote toneel; zand en water. Rondom, overal mensen, duizenden mensen, maar geen bekenden. Of misschien toch... Daar in de verte, in de zee, de muzikantjes van Opgrimbie. Ze springen over golven, zwemmen om ter snelst en, als je even de andere kant opkijkt, bouwen ze zandkastelen en hopen ze bruin te worden onder de stralende zon. Uitgeput stromen de kinderen terug naar de kampplaats, net als een golf naar het strand. En overal waar je luistert, hoor je stemmetjes over een act voor de Bonte avond. Hoewel ze hier druk mee bezig zijn, moeten ze toch nog eerst hun hersenen pijnigen voor de quiz.

Het kamp loopt bijna ten einde. Dat kan je zien aan de mensen die hun koffertje al beginnen in te pakken (hoewel er ook mensen zijn die hier mee wachten tot de laatste minuut) en aan het eten dat er op de tafel verschijnt, allemaal heerlijke restjes.

En dan verschijnen er plotseling vreemden op de kampplaats. Hoewel misschien niet voor iedereen. Verschillende 'vreemden' worden omarmd en gekust, maar dan ook weer onmiddellijk losgelaten. De kinderen gaan verder met hun spel, zoals ze dat al 5 dagen gewoon zijn. Er wordt gegeten, gedronken, gelachen en ... afscheid genomen van elkaar. Ze weten dat ze niet droevig moeten zijn, want nog hoogstens 365 keer slapen en dan zijn ze opnieuw samen om te lachen en plezier te maken.

Katrien Kuypers

Het Belang Van Martinus (deel 2)

Nauwelijks tien jaar en al nationaal kampioen klarinet

Uikhovense jongen leerde op z'n zesde al musiceren

Maasmechelen

"De mooiste dag van mijn leven", vindt de tienjarige Koen Ubaghs nu al. In de finale van het nationale concours 'Vlaams Amateursmuziekorganisatie' in het Lemmensinstituut is de jongen uit Maasmechelen nationaal kampioen klarinet geworden. Muziek zit bij hem in de genen. In het gezin Ubaghs zijn er zes muzikanten. Inclusief de 80-jarige oma. Zij speelt contrabas.

Het hele gezin Ubaghs leeft zich uit in de muziek. Krullenbol Koen is nu al een klarinet-bolleboos.

Foto Sylvester HOUSEN

Het gezin Ubaghs woont in de Maasmechelse deelgemeente Uikhoven. Twee jaar geleden is Koen in de plaatselijke afdeling van de Lanakense Academie voor Woord en Muziek in Rekem bij leraar-klarinetist Nico Venken algemene muzikale vorming en klarinet gaan volgen. Maar dat waren niet zijn eerste stappen in de muziekwereld.

"Toen hij zes was, ben ik begonnen hem praktijklessen op de klarinet te geven", begint vader Michel. "Ik ben namelijk klarinetist bij de Koninklijke Muziekkapel van

de Gidsen en ex-violist van een salonorkest."

Muzikantengezin

Het vroege succes van Koen wordt begrijpelijk als je weet dat het gezin Ubaghs zich van 's morgens vroeg tot 's avonds in muziek onderdompelt. "Mijn vrouw speelt hobo, onze drie zonen Wouter, Slijn en Koen, dus respectievelijk slagwerk, trompet en klarinet. Aan onze zesjarige Daan, onze benjamin, geef ik sinds kort vioolles."

"En vergeet oma niet, zij speelt contrabas. Het vioolje waarop Daan zijn eerste lessen krijgt, is dat van opa zaliger", voegt zijn echtgenote toe.

De woning van het gezin Ubaghs lijkt wel bemeubeld met instrumenten: een elektrische en gewone piano, een drumstel, een xylofoon, een marmite, een orgel, trompetten en klarinetten. Papa Michel: "Wouter en Slijn beginnen voor ze naar school gaan rond 7.15 uur al te oefenen. Na school oefent Koen onder mijn leiding ongeveer 45 mi-

nuten. Hier speelt altijd wel iemand op zijn instrument."

Buffet

Koen heeft aan de Dexia-wedstrijd een paar mooie prijzen overgehouden. "Hij is nu de trotse eigenaar van een klarinet Buffet Crampon Paris. Je van het op dat gebied. Op 17 mei heeft hij samen met andere Dexia-laureaten een recital in Namen mogen geven en in november mag hij optreden in het Conservatorium van Gent."

Sylvester HOUSEN

WIE ZOULDEN DIT ZIJN?

Hiernaast zie je twee van onze huidige muzikanten die over 75 jaar naar een concert van Martinus komen luisteren. Onderzoek aan de universiteit heeft aangetoond dat zij over Genen beschikken waarmee je langer kan leven.

Ze zijn een beetje kleiner (2,5cm) dan de gemiddelde Vlaming, ze hebben nu ook grootouders die nog kerngezond zijn en ze hebben een IGF-1 gen dat bevestigt dat ze iets later in de puberteit waren.

WIE ZOU HET ZIJN?

Oplossingen binnenbrengen bij Romain.

KUnSTRA

Kunst in de straat, Plein Opgrimbie, 24 augustus

Twee jaar geleden, mede nav 100 jaar kerk Ogrimbie, werd door een groep mensen rond het Plein aan de Van Lauwstraat – Toekomststraat gestart met een tentoonstelling van kunst op het plein. Nu staat vast dat het een driejaarlijks evenement wordt en de tussenliggende jaren probeert men er een soort buurtfeest van te maken. Dit jaar waren als aantrekkers de Fanfare St.Kristoffel en de Harmonie St.Martinus uitgenodigd en voor iedereen gratis spek en ei. Dus een Ontbijtconcert en niettegenstaande de aanvangstijd van 11 uur was het voor sommigen een vroeg ontbijt, want op dit tijdstip van het jaar barst het van de festivals, concerten, trouwfeesten, fuiven en bbq's. Misschien was dit ook wel de reden waarom er zo weinig publiek was, maar ook mensen uit de onmiddellijke buurt verkozen eerder hun tv scherm (slotceremonie Bejing 2008) dan dit feest op hun eigenste plein.

Martinus begon op de opleggers van Crijns met een percussieconcert van Peso- Pesito. Die jeugd had tijdens het pas afgelopen muziekkamp in Merelbeke goed kunnen oefenen, dus starten met een Michael Jackson nummer leek een geschikte keuze: Thriller.

De piraten uit de Caribbeans zijn ook populair, daar kwam ook een nummer uit. En hun laatste nummer was heel bekend, maar wat was het ook alweer? Er waren bij het jonge harmonievolkje beslist wel enkele mensen die het hadden kunnen illustreren met een Egyptian Walk.

Dan even opruimen: de stoelen voor de muzikanten beneden en het slagwerk van de harmonie boven op de wagens. Er zijn natuurlijk een rits afmeldingen (vakanties, tweede zitters, buikgriep...) maar toch was er een mooie groep bij mekaar. En er was gedacht aan de wasspelden want er waren wat briesjes: het weer kon beter maar af een toe toch een glimp van de zon. Laten we maar openen met een paar flinke nummers zoals Mercury en Lezhingka, goed voor de embouchure en de vingertjes.

Nessum Dorma is natuurlijk een prachtig nummer wat iedereen (her)kent, maar niemand die weet dat het dat is; en eigenlijk geldt datzelfde voor de Parachutistenmars.

Dan komt wat Amerikaans (?) geweld met Band of Brothers en Symphonic Marches van de alombekende John Williams.

Ik ben ongetwijfeld wat vergeten en sla iets over wat ik niet kende.

Afsluiting was er met de ritmes van Latin Gold. Dan heb je trek in een pint of een boterham met spek & eieren of verwacht je ook iets voor de ogen: een ballerina of (roze) ballet(ten)..., maar toch geen cassetje of cd van vtm totz !

Tot slot een paar bedenkingen, mede nav gehoorde opmerkingen:

- een goede repetitie en een kans om ons in het dorp even te laten zien; deelnemen aan en steunen van dit soort activiteiten in het dorp is een must
- iets van aankondiging van de nummers of een programma van de muziek
- het podium aan de andere kant van het plein zodat we met de wind MEE spelen (en ze ons in Mechelen zeker horen).

De Fanfaar van Martinus werd alvast uitgenodigd voor deelname volgend jaar (23.08.2009).

Romain Buekers

REFERENDUM

Sommige mensen houden van enquetes, sommige politiciers houden van referenda: laat de mensen van de vereniging (het dorp, de gemeente, de provincie...) maar rapporteren wat ze ervan vinden.

Ik zou eens graag horen wat de mening is van onze mensen om onze muzikanten uit te breiden met andere soorten muzikanten. Waarom zou Martinus ook niet met een Accordeon groep beginnen? Of met een tokkelgroep (gitaristen...) of misschien wel met een symfonische afdeling (violisten, cellisten...). Moet Martinus persé blazen of is het een vereniging die houdt van muziek maken? Niet met alles, we moeten geen Afrikaanse of Turkse muziek gaan maken, we moeten geen Alpenhoorngroep of Maasbuben worden, maar goede keuzes maken. Schrijf je reactie(s) naar onze redacteur.

Koffie met Slag...werk

Zondag 18 mei om 16 uur was het de beurt aan onze slagwerkers om eens te laten horen hoe ritmisch en hoe muzikaal ze zijn.

Na de Percussio van vorig jaar vonden we dat we meer onze eigen slagwerkers kans op podiumervaring moesten geven. Chris had een prima programma in elkaar geknutseld waarbij ook iedere solist de kans kreeg zijn examen van de muziekacademie alvast eens uit te proberen.

Pesito zorgde voor de entree met Back to Gadd van Jan Schipper.

Iedereen was wakker, maar stond er ook van te kijken dat daar niet zo maar wat werd geklopt en getimmerd, er zat al een flink stuk variatie en samenspel in.

Dan kwam Hebe Coox met Solo 3 op de drums en Silke Maesen met de kleine Cirkuspony op marimba.

Dan was er een vreemde eend in de bijt... Pieter Opsteyn waagde zich met zijn fagottino tussen al die percussionisten. Hij durfde het niet alleen, maar speelde met lef zijn twee stukjes en was ervan overtuigd dat zijn instrument toch wel het mooiste was. En de opa's die genoten er duidelijk van.

Joel Gardeniers toonde op de drums zijn kunsten met Solo 9 en dan was er Karel Opsteyn die met papa al een marimba duo vormde.

De drums hadden wel aantrek want dan zat Pieter Gijsen klaar om Fat Cats & Ugly Ducks af te roffelen. Daarna was het tijd om iedereen weer een instrument in de handen te geven en een lekkere hit te spelen: The Bongo Song van het Safri Duo. Ik zag mensen in de zaal met verwondering kijken en luisteren: hoe is het mogelijk dat Chris zo iets aan dat volkje geleerd krijgt?

Vervolgens was het de beurt aan Thomas Monnissen om zijn stukje marimba te spelen en een Marsj te kloppen op de pauken. Wouter Ubaghs was dan te beluisteren met Marimbapiece 4. Als er een herhaling misliep, geen drama, rustig verder spelen als een echte profi (het merendeel in de zaal merkt dat toch niet...).

Peso had met Bayport Sketch een echt melodisch stuk op de pupiter liggen van een componist die op zo een programma niet mag ontbreken: Jarreth Spears (de broer van Britney ?).

Stan Thorez had dan een paukensolo en begeleidde met de drums een heavy nummer wat uit de CD getokkeld werd. Ook dat leer je op de muziekschool en niet elke drummer hoeft in een harmonie te spelen. Kijk maar hoe Phil Collins zijn broodjes gebakken heeft.

Een vibrafoon hadden we nog niet gehoord: Rein Vranken liet horen en zien hoe knap slagwerkers zijn, want zij spelen niet alleen op vele verschillende soorten instrumenten, maar pakken 4 stokken in de twee handen en duwen ook nog tegelijkertijd op het juiste moment met de linker en de rechter voet op een pedaal... Pieter Fagottino was het daar niet mee eens. Tot slot: alles weer op het podium en Peso en Pesito sloten af met twee daverende nummers.

Romain Buekers

Water Percussion Concerto en Paper Concerto

Als je een dochter hebt die professioneel muzikant is, krijg je al eens een extra uitnodiging voor een concert. Als dat dan ook nog in het Concertgebouw in Brugge is (wij zijn natuurlijk halve West Vlamingen) en Mieke is een van de solisten dan wil je daar natuurlijk van genieten. En genieten was het echt, want met "experimentele" muziek moet je natuurlijk altijd maar afwachten of dat ook muziek is.

De componist was tevens overgekomen als dirigent en is niet zo maar de eerste de beste: Tan Dun (°1957), geboren in een plattelandsdorpje op een paar honderd kilometer van Peking (dat is dichtbij en bijna een Pekinees...) kwam in 1986 als beursstudent naar de Columbia Universiteit in New York. Hij geniet al langer internationale bekendheid, maar sinds hij in 2001 een Oscar won in de categorie Beste Muziek voor de film *Crouching Tiger, Hidden Dragon*, maakt hij natuurlijk echt furore. Hij is ook de muzikmaker voor de komende Olympische Spelen in Peking. Hier was hij gastdirigent voor de Brussels Philharmonic- Het Vlaams Radio Orkest, dat zich toch vooral profileert met hedendaagse muziek en hiermee nieuwe manieren van concerten en andere muziekgenres uitvoert. Een van de kenmerken van Tan Dun is dat hij vertrouwde alledaagse oosterse geluiden van eenvoudige materialen als stenen, bamboe, water, papier... verwerkt tot muzikaal materiaal in de westerse muzikale wereld.

Het rechtstreeks gebruiken van water en papier als klankbronnen is zeker origineel maar is ook meer dan het imiteren van natuurgeluiden. Water en papier worden dus echt als instrumenten gebruikt om klanken en ritmes te maken.

In het Water Concerto (in 1999 gecomponeerd voor het New York Philharmonic Orchestra) zijn er 3 percussie solisten die in en met water de meest merkwaardige geluiden en ritmes produceren die begeleid worden door het orkest dat strijkt en blaast maar ook tokkelt, klopt en zingt en zowaar ook typische passages laat horen van chinese volksmuziek. De percussionisten zorgen voor de speciale klanken door het bespelen van het wateroppervlak, door flesjes onder te dompelen en te laten blubberen, door het bespelen van (gedeeltelijk) in water ondergedompelde klokken en schalen die rondrijven in de reservoirs, door te plonzen en te pletzen, te druppelen en te gieten... Het lijkt vrijblijvend, maar het klopt allemaal. De solisten blijven natuurlijk niet helemaal droog bij deze klankproductie, vandaar dat ook een handdoek is voorgeschreven voor de solisten.

Het Paper Concerto is van 2003 en werd geschreven voor de Los Angeles Philharmonic Orchestra als openingswerk voor de nieuwe Walt Disney Concert Hall. Dan blijkt wat je met papier allemaal kan: niet alleen kreukelen en ritselen, wrijven en zwaaien, maar er ook op blazen, het scheuren en er op slaan. Als de blazers en strijkers plots gaan meedoen en de partituren ritmisch omslaan krijg je een uitbundige demonstratie. Als de solisten dan ook nog met papieren waaiers, paraplu's en papieren

trommels van dozen en karton gaan spelen, beleeft het publiek een muzikaal-theatraal concert.

De organische muziek van Tan Dun was werkelijk een belevens: niet alleen om te horen maar ook om te zien.

Je kan de 2 concerten beluisteren via Klara.be. en dan naar Mixtuur de uitzending van resp. 2 juni en 3 juni

Romain Buekers

Statistiek

De piano is nog altijd het populairste instrument van de leerlingen op onze Vlaamse muziekacademies: maar liefst 28% van de leerlingen volgt pianolessen.

Flinke klimmer in de ranking is de gitaar, die nu al op de tweede plaats staat en de dwarsfluit heeft voorbijgestoken. Daarna komt viool en op plaats 5 staat het slagwerk; dan pas komen de saxen en de klarinetten. Op 11 staat opnieuw een forse stijger: de accordeon, niemand die dit meteen kan verklaren.

Nog leuk om weten: 80% van de slagwerklerlingen zijn jongens en bij de viool is er een flink overwicht van de meisjes. Algemeen blijven de meisjes toenemen en zij maken nu al 70% uit van het leerlingenaantal.

Wie gaat later trombone, tuba en bas spelen bij ons? Moet Martinus dan toch symfonisch worden of moeten we ook met een accordeonafdeling beginnen? Maar bij de Werkmanszonen wordt het probleem nog nijpender: die zullen minstens hun naam moeten aanpassen?

Wist je dat...

- dat Martinus al een tijd problemen heeft met te weinig bassen... Sinds Mieke bas speelt hebben we een nieuw probleem: nu wil iedereen bas spelen.
- dat de trillende gsm van Tuur tot nieuwe bekentenissen heeft geleid. Erwin zette nu ook zijn gsm op trilstand. Maar hij merkte dat hij 6 oproepen had gemist ! Erwin trekt zelf als conclusie dat hij ongevoelig is in zijn broekzak...
- dat ge u toch kunt vergissen in mensen... Zo kregen wij bij de papierslag in de Rijngraafstraat hele stapels wetenschappelijke artikels uit The Lancet, Pharmacology en The British Journal of Medicine aangeboden. In de Heirstraat daarentegen bestaat de literatuur vaak uit Dag Allemaal en P Magazine... en dat is nog maar wat bovenop ligt! Uit betrouwbare bron vernam ik dat sommige mensen zelf hun papier naar de containers brengen, omdat ze dat niet op straat durven zetten.
- Dat tractor en wagen van Jef Crijns altijd heelwat moet manoeuvreren en keren vóór ze hun papier lossen op de container. Die mannen (Jean, Walter, Marc) kunnen dat maar van één kant omdat ze allemaal linksdragend zijn
- Dat ons Frieda een spagaat maakte in de Viptent op de karnaval ! Daarna had Nico hulp nodig van nog twee mensen om haar uit die positie te bevrijden.
- Kotem altijd al een mooie karnavalstoet had, maar in 2008 was die zeker met voorsprong mooier dan die van de Zavelzekskes van Mechelen
- Dat Henri Opsteyn samen met een aantal andere lokale (ex) politici gehuldigd werd. Op 17 maart ontving hij een oorkonde als ereschepen uit de handen van Vlaams minister van Binnenlands Bestuur Marino Keulen.
- Dat ik jaren in de veronderstelling ben geweest dat zijn naam Henri Knopsteyn was tot Mieke Wevers mij uitlegde dat het Henrike Opsteyn was

Het muziekkamp in Merelbeke

Enkele weken geleden kreeg ik de gelegenheid om deel te nemen aan het jaarlijks muziekkamp van de jeugd KHSM in Merelbeke Gent. Wat een fijne belevenis, wanneer je zoiets volledig kunt meemaken en beleven. Ik heb er van genoten van de eerste tot de laatste dag. De kameraadschap gedurende deze dagen met muzikanten en helpende mensen is echt waar fantastisch.

De samenwerking tussen leiders, helpers, keukenhulp en verantwoordelijken is echt bijzonder. Je moet het meegemaakt hebben om er echt een goed idee over te hebben.

Niets is teveel voor deze mensen, om er voor te zorgen dat iedereen met een fijn gevoel terug huiswaarts kan. Zonder de baas te spelen over deze jonge muzikanten, loopt alles op wieltjes, het eten, de overnachting, de uitstappen, de spelletjes, de repetities en noem maar op. Ik zou graag hierbij dan ook willen mijn oprechte proficiat uitspreken aan iedereen die aan dit kamp heeft meegeholpen. De repetities die zowel door de helpende muzikanten van KHSM als de dirigent van het jeugdorkest en zeker niet vergeten de dirigent Steven Walker, die op de laatste dag repetitie en concert verzorgde op een manier die iedereen die muziek wil brengen en beluisteren, tevreden en voldaan terug naar huis toe laat keren. Echt een aanrader voor mensen met tijd.

Ik maak ook van deze gelegenheid gebruik om even een ander belangrijk aspect van onze harmonie aan te halen. DE AANWEZIGHEID OP DE REPETITIE.

Volgens mijn bescheiden mening, zijn vele onder ons echt teveel afwezig op de repetitie. Ondanks echter deze slordigheid slaagt onze dirigent erin, om overall goede prestaties te geven. Is het niet echter zo indien de afwezigheid op de repetitie kan verminderd worden, de prestatie van onze harmonie tot betere resultaten en uitvoeringen kan leiden. Ook het plezier van de repetitie voor de muzikanten en dirigent bij betere aanwezigheid kan leiden tot tevredenheid in het algemeen.

Zijn wij niet te vlug in de verontschuldiging niet aanwezig te kunnen zijn op de repetitie. Het is nm. gemakkelijk een mail of tel te doen voor niet aanwezigheid op repetitie of concert. Misschien lukt het beter te zeggen ik kan niet naar de repetitie wegens dat feestje of wat dan ook, maar te zeggen.....
IK KAN NIET NAAR DAT FEESTJE OF WAT DAN OOK? WANT IK HEB REPETIE OF CONCERT.

100% kan niet lukken, er zijn altijd redenen om er eens niet te zijn, maar met zulke ingesteldheid, gelijk we nu bezig zijn zitten we niet op het goede pad.

Ikzelf ben er van overtuigd dat het beter kan, en je zult zien dat dit tot enorm rendement kan leiden.

Robert

CERA : samen investeren in welvaart en welzijn. Steunt ons Jeugd Muziekkamp van 11-18 augustus in De Stobbe te Merelbeke.

De ouderen onder ons denken nog dat Cera een bank is, maar dat is nochtans al 10 jaar niet meer het geval. Het is nu een coöperatie van vennoten die samen investeren op financieel en maatschappelijk vlak.

Cera bouwt mee aan maatschappelijke projecten, op regionaal, nationaal en internationaal niveau. Deze projecten sluiten aan bij de waarden van onze coöperatie: samenwerking, solidariteit en respect voor het individu.

De domeinen waarin Cera investeert zijn: Armoede en sociale uitsluiting, Cera Expertisecentrum Ondernemen, Kunst en cultuur, Land- en tuinbouw en platteland, Medisch-sociaal, Lokale onderwijsinitiatieven en Solidair bankieren en verzekeren in ontwikkelingslanden via BRS. Onze investeringen dragen bij tot de welvaart van alle betrokkenen en tot het welzijn van de hele samenleving.

Onder het motto "Coöperatief mecenaat met een maatschappelijke meerwaarde" beklemtoont Cera haar maatschappelijke opdracht. De keuze valt op projecten die voldoen aan reële behoeften en die duurzame effecten bereiken, voor de samenleving in haar geheel en voor de vennoten in het bijzonder. Bovendien moeten ze de **coöperatieve waarden** van Cera: **samenwerking, solidariteit, inspraak en het respect voor het individu**, weerspiegelen. De maatschappelijke projectwerking van Cera steunt op een **actieve betrokkenheid van de vennoten** die vertegenwoordigd zijn in adviserende of beslissingsorganen. Die adviesraden zijn dan ook regionaal georganiseerd en zo is er dus ook een regio Maasland.

Bij de regionale projecten zijn het de vertegenwoordigers van de vennoten die zetelen in de Regionale Adviesraden (RAR's) die, samen met de adviseur, de knopen doorhakken. Iemand uit Opgrimbie die daarvan deeluitmaakt en de harmonie een warm hart toedraagt – Fons Beckers Heirstraat 403 – tipte ons vorig jaar bij een glaasje wijn tijdens de Mossel-en Steakdag op de mogelijkheden van Cera. Er werd een afspraak gemaakt, ik moest maar eens door de website scrollen en het aanvraagformulier eens goed bekijken. Dan zou ik een voorstel maken, dat werd in overleg een beetje bijgepolijst en tegen 20 januari moest het aanvraagformulier bij Cera Maatschappelijke Projecten liggen.

Medio februari vergaderde de Regionale Advies Raad Maasland (onder voorzitterschap van Noël Deckers) en een paar weken later kregen we bericht dat de Raad door de vele aanvragen nog niet had kunnen beslissen. Beslissing omtrent ons dossier werd uitgesteld naar de volgende vergadering van 20 mei. Er had nog overleg plaats met Fons Beckers en op sommige punten werd nadere informatie verstrekt.

Begin juni ontvingen we bericht dat Cera ons Project Muziekkamp van augustus zou ondersteunen met een bedrag van € 1000. Als dank willen we met ons jeugdorkest of met de voltallige harmonie wel eens een feest of manifestatie van Cera met spetterende muziek opluisteren.

Agenda

- Zo 2 november 17:00 Koffieconcert Hoesselt [Harmonie]
- Za 8 november 19:00 H-mis [Toontje Hoger] hierna feesten in Daelhof voor iedereen!
- Vr 9 januari Nieuwjaarsconcert
- Za 10 januari Nieuwjaarsconcert
- Za 4 april Lionsconcert

Zie ook onze website www.opgrimbie.be

Financiële Crisis

Wanneer je in januari 2007 voor € 1000,-- aandelen hebt gekocht van Dexia heb je vandaag nog € 36,--

Wanneer je in januari 2007 voor € 1000,-- aandelen hebt gekocht bij Fortis heb je vandaag nog € 18,--

Wanneer je in januari 2007 voor € 1000,-- aandelen hebt gekocht bij Agfa Gevaert heb je vandaag nog € 100,--

Wanneer je echter dit jaar voor € 1000,-- volle bakken Leffe hebt gekocht en dus voor € 1000,-- verzopen hebt, heb je vandaag nog statiegeld ter waarde van € 390,--

Dus : de hele dag in de luie stoel naar de TV kijken, met een flesje bier in je hand levert het meeste op!

Holadijee,.....proost!!

Uw beleggingsadviseur
Theo (oud penningmeester.....!!)

Lionsconcert 2008

Mis Heikant 2008

Schooljaarafsluiting 2008